

РЕШЕНИЕ

№ 6840

гр. София, 16.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 21.10.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Евгения Баева

Анастасия Хитова

при участието на секретаря Емилия Митова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **6450** по описа за **2022** година докладвано от съдия Анастасия Хитова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на С. Л. А. чрез адв. С. срещу решение от 27.04.2022 г., постановено по НАХД № 71/2022 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 112-ти състав. В касационната жалба са изложени доводи за допуснато съществено нарушение на процесуалните правила- касационно основание по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 2 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК) във вр. с чл. 63в ЗАНН. Иска се отмяна на обжалваното решение и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на районния съд.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, не се явява и не се представлява. Ответникът – началник сектор към Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/, отдел „Пътна полиция“, не изразява становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение, че касационната жалба е неоснователна.

Административен съд София град, X. касационен състав, намира, че жалбата е подадена в срока по чл. 211 АПК от надлежна страна с правен интерес от оспорването, поради което е допустима. Разгледана по същество, същата е неоснователна.

С обжалваното решение СРС е потвърдил Наказателно постановление /НП/ №

21-4332-025023/06.12.2021 г., издадено от началник сектор СДВР, отдел „Пътна полиция“, с което на касатора за нарушение на чл. 21, ал. 1 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ са наложени административни наказания глоба в размер на 700 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 3 месеца на основание чл. 182, ал. 1, т. 6 ЗДвП.

За да постанови този резултат, от фактическа страна СРС установява следното:

На 27.09.2021 г. в 15:30 часа в [населено място], по [улица]с посока на движение от [населено място] към [населено място], С. Л. А. управлява собствения си лек автомобил „М.“, модел „К.“, с рег. [рег.номер на МПС] . Скоростта на водача е 104 км/ч при ограничение от 50 км/ч, важащо за движение в населено място. След приспадане на 3% толеранс в полза на водача, скоростта се зачита като 101 км/ч. Нарушението е заснето с АТСС TFR1-М № 506, представляващо мобилна система за видеоконтрол, която към момента на нарушението е преминала преглед за техническа изправност. В саморъчно попълнена декларация о 19.11.2021 г. С. Л. А. потвърждава, че той е управлявал лек автомобил рег. [рег.номер на МПС] на 27.09.2021 г. Контролните органи приемат, че е нарушена разпоредбата на чл. 21, ал. 1 ЗДвП, поради което на водача е съставен Акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № 665969/19.11.2021 г., а въз основа на акта е издадено процесното НП. За да потвърди НП, районният съд е обусловил изводи, че в административнонаказателното производство не е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила и правилно е приложен материалният закон.

Решението на СРС е правилно.

При постановяване на оспореното пред АССГ решение не е осъществено релевираното с жалбата касационно основание. Касационната инстанция възприема изцяло, съобразно чл. 220 АПК, вр. с чл. 63в ЗАНН, установената от СРС фактическа обстановка. Районният съд не е допуснал съществено процесуално нарушение при осъществената преценка на събраните по делото доказателствени материали. Правилна е преценката на СРС за спазването на изискванията на чл. 42 и чл. 57 ЗАНН при съставянето на АУАН и издаването на НП, както и на сроковете по чл. 34 ЗАНН. Неоснователен е единственият касационен довод за допуснато от съда съществено процесуално нарушение, изразяващо се в несъбиране на доказателства относно мястото на извършване на нарушението. Искане за събиране на доказателства в тази насока се прави за пръв път пред касационната инстанция. В производството пред районния съд не е изразявано становище, че е налице неяснота относно мястото на извършване на нарушението и не е искано събиране на доказателства за установяването му. Настоящият съдебен състав счита, че не е било необходимо да се събират допълнителни доказателства, тъй като по делото са налице достатъчно и безпротиворечиви данни, че нарушението е извършено в населено място, а именно в [населено място], по [улица]с посока на движение от [населено място] към [населено място]. Този извод се потвърждава от Протокол за използване на АТСС и от G. координатите на локацията му.

На мястото на извършване на нарушението не е поставен знак, обозначаващ максималната разрешена скорост (арг. протокол за използване на АТСС). Тя се извлича от разпоредбата на чл. 21, ал. 1 ЗДвП, която установява пределна скорост на движение в населените места 50 км/ч. Касаторът не е оспорва, че е управлявал лекия си автомобил със скорост от 101 км/ч. При положение, че деянието е осъществено в населено място, в което действа общото ограничение на скоростта от 50 км/ч,

действително е нарушен чл. 21, ал. 1 ЗДвП.

По делото са безспорно установени обективните признаци на нарушението, поради което законосъобразно е ангажирана административнонаказателната отговорност на касатора. За нарушението са наложени предвидените в кореспондиращата му санкционна норма на чл. 182, ал. 1, т. 6 ЗДвП кумулативни административни наказания, като правилно районният съд е потвърдил НП.

По тези правни съображения, касационната инстанция приема, че процесното решение е правилно и законосъобразно и при условията и по реда на чл. 221, ал. 2 АПК следва да бъде оставено в сила.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо АПК във вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София град, X. касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 27.04.2022 г., постановено по НАХД № 71/2022 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 112-ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.